

Offentlig försvarare har, trots att klienten var anhållen med restriktioner för att förhindra kontakt med utomstående, i klientens närvaro ringt upp annan person och förhört sig om de uppgifter som denne lämnat vid polisförhör. Varning tilldelad.

HÖGSTA DOMSTOLEN

INKOM:	2021-01-20
MÅLNR:	Ö 5090-20
AKTBIL:	24

Advokaten A förordnades den 21 mars 2002 av B-stads tingsrätt till offentlig försvarare för X, misstänkt för dopningsbrott m.m. X var anhållen med restriktioner för att förhindra kontakt med utomstående.

Före häkttningsförhandlingen den 23 mars 2002 bereddes A tillfälle att gå igenom en upprättad häkttningspromemoria i enrum med X. I promemorian fanns ett polisförhör från den 8 september 2001 med en norrman vid namn Y som uppgivit att han köpt diverse dopningpreparat, 100 liter sprit och en stulen båtmotor av X och på vars uppgifter brottsmisstanken mot X grundades. Under genomgången tog A utan åklagarens vetskap telefonkontakt med Y. Skälet var att X förnekade att han sålt dopingpreparaten, spriten och båtmotorn till Y och att A ville "veta mer om dessa affärer" och om Y blivit åtalad och dömd vid norsk domstol. A talade vid telefonsamtalet om att han biträdde X och att denne var frihetsberövad.

Vid häkttningsförhandlingen uppgav X att han sålt enbart kosttillskott och kläder till Y.

Vid nytt förhör med Y av polis från B-stad den 27 mars 2002 ändrade denne sina tidigare uppgifter och uppgav att han visserligen gjort vissa affärer med X men att fråga inte var om dopningspreparat utan om kläder och kosttillskott. Dopningspreparat m.m. hade han köpt av en okänd.

Åklagarkammaren har i en den 9 april 2002 inkommen anmälan ifrågasatt att A:s åtgärd att ta kontakt med Y och omtala att X var frihetsberövad stod i överensstämmelse med god advokatsed.

A har i avgiven förklaring bestritt att han brutit mot god advokatsed. När han för Y omtalade att X var anhållen förklarade Y att han redan visste det. Han lämnade andra uppgifter till A än han lämnat till den norska polisen. Felaktigheterna då hade berott på att han varit trött och inte vetat vad han sade. A trodde inte på detta och förklarade för X att de tidigare uppgifterna skulle fälla denne, varför han borde erkänna. Som försvarare får han ta kontakt med vem som helst som inte är frihetsberövad.

Åklagarkammaren har i yttrande till Advokatsamfundet anfört följande. "Då misstänkte X anhölls var för polis och åklagare känt att Y för polisen i Norge erkänt att han köpt dopningsmedel, olovligen tillverkad sprit och stöldgods av den misstänkte X. X visste inte att polis och åklagare kände till det. Av tvångsmedelsblankett och häkttningsframställan framgår att X meddelats restriktioner och att tillstånd till att ålägga X restriktioner begärts hos domstol, (som också biföll framställan). Detta torde vara känt av A."

A har hörts muntligen inför nämnden. Därvid har advokaten Z på Advokatsamfundets uppdrag utfört den talan som anmälan föranlett. A har biträts av advokaten C.

A har bland annat anfört följande.

Han kände till de restriktioner som meddelats X. Han har inte förmedlat några uppgifter mellan Y och X. Han såg som sin plikt att kontakta Y och fråga om vilka affärer denne haft med X. Han ville också veta om Y var åtalad och dömd i Norge. Han berättade att X var anhållen. Det visste Y redan. Någon kontakt måste därför ha förekommit mellan Y och X eller någon bekant till denne.

Nämnden gör följande bedömning.

Mot A:s bestridande kan det inte anses styrkt att han till Y har förmedlat några uppgifter från X. A har emellertid, trots de restriktioner som meddelats, när han sammanträffade med X i enrum, ringt upp Y och förhört sig om de uppgifter, som denne lämnat vid polisförhör. Härigenom har han allvarligt åsidosatt sina plikter som advokat.

På grund härav tilldelar nämnden A varning jämlikt 8 kap. 7 § andra stycket rättegångsbalken.